

روی موج کوکاته

وزیر دفاع:

در صورت تحمیل جنگ درسی به دشمن می‌دهیم که فراموش نکند

وزیر دفاع گفت: جمهوری اسلامی ایران به دنبال جنگ نیست اما اگر جنگی به کشور تحمیل شود، با قدرت از خود دفاع خواهد کرد و درسی به دشمنان خواهد داد که فراموش نکنند. عزیز نصیرزاده، ایران در دیدار سورن پایکیان، وزیر دفاع جمهوری ارمنستان، از مواضع ارمنستان در محکوم کردن تجاوزات آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران قدردانی کرد. وی با تأکید بر اینکه جمهوری اسلامی ایران با هر گونه اخلال در ژئوپلیتیک منطقه مخالف است، تصریح کرد: تهران نسبت به دخالت کشورهای فرامنطقه‌ای حساس است.

■ ■ ■

رویترز:

چین موشک‌های کروز ضد کشتی مافوق صوت به ایران می‌دهد

در بحبوحه تشدید تنش‌های نظامی میان ایران و آمریکا، خبرگزاری رویترز در خبری اختصاصی مدعی فروش موشک‌های کروز ضد کشتی مافوق صوت چینی به ایران شد. به گزارش عصر ایران، خبرگزاری رویترز در خبری اختصاصی نوشت: ایران در آستانه توافق برای خرید موشک‌های ضد کشتی مافوق صوت مطلع هستند، معامله موشک‌های CM-302 ساخت چین در حال تکمیل است، اگر چه هیچ تاریخ تحویلی توافق نشده است. این موشک‌های مافوق صوت بردی حدود ۲۹۰ کیلومتری دارند و برای فرار از پدافندهای کشتی با پرواز در ارتفاع پایین و سریع طراحی شده‌اند.

■ ■ ■

سفر علی لاریجانی به عمان صحت نداشت
یک پایگاه خبری سفر دیپروشورای عالی امنیت ملی به‌مسئطرا تکذیب کرد.سارامعصومی، خبرنگار حوزه دیپلماسی خبرگزاری ایرنا نوشت: خبر سفر علی لاریجانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی به عمان از ابتدا به نقل از منابع گمنام عملی مطرح شد و صحت نداشت. یک خبر نادرست و راستی از مایمی نشده مبنای تحلیل‌های عجیب هم‌گزار شد!

■ ■ ■

روزه خواری علنی به معنای شکستن حرمت ماه رمضان است

رئیس دیوان عالی کشور با تشریح آثار اجتماعی و تربیتی روزه برای جامعه وامت اسلامی، گفت: روزه خواری علنی به معنای شکستن حرمت ماه رمضان است، بدیهی است که روزه گرفتن برای همه مردم میسر نیست، اما کسانی که معذورند لازم است حرمت روزه را رعایت کنند، در بسیاری از کشورهای اسلامی این موضوع رعایت می‌شود. به گزارش قوه قضاییه، محمدجعفر منتظری در جلسه‌هیأت عمومی، یادآور شد:بحث مقابله با مفاسد اجتماعی، صیانت و حفاظت از ارزش‌های مذهبی و انقلابی در ماه مبارک رمضان از آثار اجتماعی و تربیتی روزه است.

■ ■ ■

فاضلی:

حمله آمریکا ویرانی عظیم به بار می‌آورد
یک جامعه‌شناس پیامد جنگ ایران و آمریکا را ویرانی و فروپاشی نظم و سربر آوردن خشونت دانست. محمدفاضلی، در حساسا کاربری خود در فضای مجازی نوشت: «حمله آمریکا ویرانی عظیم به بار می‌آورد که تا دهه‌ها باز ساری می‌شود. توسعه دموکراسی هم به بار نمی‌آورد.اگر به هدفشان برسند نظم فرومی پاشدو خشونت سربرمی‌آورد.اگر نرسند ویرانی می‌ماندو تداوم وخیم تر وضع فعلی، هر دو نکتت، ترامپ هم همین را گفته، سرسرتهاش در راه است. دور می‌آید.»

■ ■ ■

رزمایش ترکیبی نیروی زمینی سپاه برگزار شد

رزمایش ترکیبی نیروی زمینی سپاه پاسداران انقلاب‌اسلامی با محوریت فرار گام‌دینهنمونوره این نیرو در جنوب کشور بر گزار شد. بر اساس اعلام روابط عمومی سپاه پاسداران قدرت نمایی یگان‌های نیروی زمینی سپاه در چند نقطه‌از کشور با تمرکز بر امنیت سواحل جنوب و جزایر ایرانی، اجرای آتش کنترل شده بر اساس بر د سلاح‌هاو تاکتیک‌های جدید ترکیبی با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در لایه‌بندبهای مختلف:از جمله ویژگی‌های رزمایش بود.

■ ■ ■

ای‌بی‌سی نیوز:

رویدودر باره ایران به کنگره گزارش می‌دهد
«هار کووویو»، وزیر خارجه آمریکا قصد دارد گزارشی در خصوص تحولات مربوط به پرونده ایران به رهبران کنگره ارائه کند. به گزارش ای‌بی‌سی نیوز، این رایزنی‌های دیپلماتیک در حالی صورت می‌گیرد که تنش‌ها با تهران و مذاکرات هسته‌ای به مرحله‌ای سرنوش‌ساز رسیده‌است و هم‌زمان، «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکا خود را برای ایراد سخنرانی سالانه در برابر اعضای کنگره آماده می‌کند.

■ ■ ■

هشدار اسرائیل به لبنان:

حزب الله نباید در جنگ ایران و آمریکا اقدامی کند!

خبرگزاری رویترز به نقل از دو مقام ارشد لبنانی که نامشان را ذکر نکرد گفت که اسرائیل غیر مستقیم به دولت پیام داده‌است که در صورت دخالت حزب‌الله در هرگونه درگیری بین آمریکا و ایران، به لبنان حمله سختی خواهد کرد و وزیر ساخت‌های غیر نظامی از جمله فرودگاه‌ار هدف قرار خواهد داد. در همین راستا وزیر خارجه لبنان، نیز از نگرانی کرد در صورت تشدید تنش با ایران، اسرائیل به زیر ساخت‌های کشورش حمله کند. یوسف رجبی، در ژنوه خبر نگاران گفت: «نشانه‌هایی وجود دارد که نشان می‌دهد اسرائیلی‌ها ممکن است در صورت تشدید تنش، حملات بسیار سختی انجام دهند که شامل زیر ساخت‌های استراتژیک مانند فرودگاه‌های می‌شود.»

■ ■ ■

هشدار کتائب حزب الله عراق

به تهدیدهای آمریکا علیه ایران
مقام امنیتی گروه کتائب حزب‌الله، عراق مقابله با «حزکات احتمالی و اقدام نظامی» آمریکا علیه‌ه ایران اعلام آمادگی کرد. ابوعلی عسکری، در بیانیه‌ای که در کانال تلگرام خود منتشر کرده عبور آمریکا از سوریه و اقلیم کردستان عراق را برای حمله به ایران محتمل دانسته‌است. همچنین خواستار «خوشحنداری و عقابیت» احزاب کرد و نوشت: «در منطقه‌هایی که شما خواست در هیچ‌گونه «ماجراجویی نظامی علیه ایران» مشارکت نکنند.

مجازی کردن کلاس‌ها و احکام انضباطی، راه‌حل خروج از بن‌بست دانشگاه است؟

بازگشت ادبیات رسمی در تعریف «آشوب» و «اعتراض»!

ظهورت کلبلی

دانشگاه، که همواره به عنوان «مغز متفکر» و «پیشران تغییرات اجتماعی» در ایران شناخته می‌شد، این روزها به صحنه یکی از پیچیده‌ترین و تندترین تقابل‌های چند دهه اخیر بدل شده است. عبور از نقد به درگیری فیزیکی، تبدیل شدن شعارها به فریادهای رادیکال و رسیدن فضای آکادمیک به نقطه‌ای که در آن وزیر علوم هم از سوی دانشجویان و هم از سوی نمایندگان مجلس تحت فشار و تهدید قرار می‌گیرد؛ نشان‌دهنده یک بحران عمیق در ساختار میانجی‌گری است. امروز پرش اصلی این نیست که در فلان ساعت در فلان دانشکده چه گذشت؟ پرسش این است که چرا کار دانشگاه به اینجا رسیده‌است که دیگر نه کمیته انضباطی بازدارنده‌است و نه مجازی کردن کلاس‌ها می‌تواند صورت مسئله را مشکل درست از همین جا آغاز می‌شود؛ پاک کند؟ چرا زبان اقتدار، جایگزین زبان اقتاع شده و آیا اساساً تهدید به استیضاح یا برخورد قضایی، می‌توان «ترس می‌نهد» پدیده شده در نسل جدید امدیریت کرد؟

تلاش کرد تا مرزی میان «اعتراض مدنی» و «تخریب هویت ملی» ترسیم کند. اما مشکل درست از همین جا آغاز می‌شود؛ جایی که تعریف «آشوب» و «اعتراض» در نگاه مسئولان و دانشجویان فرسنگ‌ها با هم فاصله دارد.

وزیر علوم در حالی از ورود محاکم قضایی به پرونده‌های انضباطی سخن می‌گوید که به نظر می‌رسد این حره دیگر کارکرد سنتی خود را از دست داده‌است. وقتی فضای دانشگاه به سمتی می‌رود که دیگر کنگره یا دادن رای‌بخشی از هویت کنشگری خود می‌بیند، تهدید به کمیته انضباطی نه تنها بازدارنده نیست، بلکه می‌تواند به رادیکال‌تر شدن فضا منجر شود. سیمای صراف تأکید دارد که دانشگاه همیای آموزش و پژوهش است و آشوب عده‌ای مخل این فرایند است، اما او به این سوال پاسخ نمی‌دهد که وقتی مجاری رسمی پژوهش و نقد در باره مسائل کلان ملی بسته باشد، آیا دانشگاه همچنان می‌تواند صرفاً یک «آزمایشگاه علمی» بماند؟

پارادوکس وزیر:

میان «پدری» و «فضالت»

حسین سیمایی صراف، وزیر علوم دولت چهاردهم، این روزها در میانه یک طوفان ایستاده‌است. او در آخرین موضع‌گیری خود، تلاش کرد تا نقشی دوگانه بیا کند: نقشی که از یک سوسوی عطوفت می‌دهد و از سوی دیگر بوی باروت. او دانشجویان را «فرزندان دلبد» خطاب می‌کند تا نشان دهد دولت همچنان به دنبال حفظ پیوند عاطفی با دانشگاه است، اما بلافاصله با لحنی قاطع از برخورد بدون مماسات با «اشوبگران» سخن می‌گوید. سیمایی صراف با تأکید بر اینکه هیچ شهروندی توهمین به‌نمادهای ملی همچون پرچم ایران ر نمی‌پذیرد، عملاً

■ ■ ■

گزارش

آیا مجاهدین خلق به بیت رهبری حمله کردند؟

از ماجرای مبهم بامداد دوشنبه پاستور تا پنج دهه کارنامه سیاه

رسیده‌اید ریشه این جسارت دشمن کجاست؟ «بولتن نیوز با تأکید بر اینکه «کوچک شمردن دشمن بزرگ‌ترین خصلت، حتی اگر امروز ضعیف و زمین‌گیر به نظر برسد، غفلت از او می‌تواند فرود قافحه بیافریند» نوشته‌است: «در چنین شرایطی هیچ‌یک از ماحق‌ن‌داریم حتی یک شب را با خیال آسوده به صبح برساینم؛ چه رسد به اینکه دشمن جرأت کند در حسمت‌ترین نقطه پایتخت دست به انفجار و تیراندازی بزند و نیروهای جان‌بر کف را به چالش بکشد.»

واکنش‌هاییه خبر حمله مجاهدین خلق چه بود؟

واکنش فضای مجازی به این ماجرا بسیار جالب بود؛ حتی تعداد توییت‌ها در این خصوص نشان می‌دهد که کسی قضیه را جدی نگرفته‌است. برخی هم احتمال صحت آن را زیر سوال برده‌اند. بهرروز چیزی از فعالان رسانه‌ای نوشت: «اعداغارتی که دشمن به‌بیت رهبری به احتمال زیاد دروغ است، مگر می‌شود در قلب تهران ساعت‌ها عملیات کرد و کسی نفهمد؟» برخی اکانت‌های توییتری، اما به ابهام ماجرا افزودند. اکانتی به نام «Iran Military Media» که تیک آبی هم دارد، نوشته: «در نیمه‌های بامداد دوشنبه، تلاشی اتفاق افتاد، زخم‌هایی زنده هر چند جزئی، به‌امادهای حقیقی کمانه‌ه شد. جایی برای پنهان شدن نیست.»

در این بین برخی کاربران هم با تئوری توطئه وارد شده و کل قضیه را یک پروژ اطلاعاتی برای افزایش شدت برخورد با معترضان عنوان کردند. برخی دست‌منافقین را با جمهوری اسلامی در یک کاسه دانسته و مدعی همکاری آنها شدند.ا برخی دیگر نیز سعی کردند ایده بور پذیرتری ارائه کنند و اینطور تحلیل کردند که اصل خبر یک فضا‌سازی برای تشدید برخورد با معترضان بوده، اما منافیق بر موج آن سوار شده و با ارائه آمار اغراق‌آمیز کار را خراب کرده‌اند!

toseeirani.ir

نوع‌پرداز

شماره ۲۱۲۹ / چهارشنبه ۶ اسفند ۱۴۰۴ / ۷/ رمضان ۱۴۴۷ / ۲۵ فوریه ۲۰۲۶

شدن و آنباشت سوگی است که جامعه‌با آن دست‌به‌گزیبان بوده‌است. وقتی دانشجوی احساس می‌کند چیزی برای از دست دادن ندارد، بر چسب‌های امنیتی نظیر «وابستگی به موسادوسیا» که از سوی رسانه‌هایی چون کیهان مطرح می‌شود، دیگر تاثیری بر رفتار او نخواهد داشت.

روزنامه کیهان و نشریات وابسته به نهاد‌های نظامی، وقایع اخیر را یک «طراحی پیچیده» برای احیای پروژه آشوب و سناریوی کشته‌سازی می‌دانند. آن‌ها معتقدند دشمن که از تسخیر خیابان‌نا امید شده، به دنبال تسخیر مغز متفکر جامعه است. اما این تحلیل، یک حرفه بزرگ دارد:

اگر این اعتراضات صرفاً یک طراحی خارجی است، چرا در محیط‌های علمی که قاعده‌تأیید محل حضور نخبگان و افراد تحلیل‌گر باشد، چنین زمینهای برای پذیرش این طراحی وجود دارد؟ نادیده گرفتن «اراده داخلی» دانشجویان و تقلیل دادن آن‌ها به «پادمنظام دشمن»، توهینی به ساخت دانشگاه‌است که خود به‌یکی از دلایل اصلی خشم دانشجویان تبدیل شده‌است.

حادثه شهید بهشتی؛

نمونه‌ای از مداخلات تحریک‌آمیز
گزارش‌های میدانی از دانشگاه شهید بهشتی، پسرده‌از لایه دیگری از بحران برمی‌دارد. حضور نیروهای غیر دانشجویی در صحن دانشگاه، روایت دانشجویان از حضور افرادی ماسک‌و ماشین‌هایی که شعارهای خاص بر آن هانقش بسته، نشان‌دهنده یک استراتژی خطرناک برای مقابله با اعتراضات است. طبق این گزارش‌های منتشر شده در فضای مجازی، آغا مگر درگیری فیزیکی نه دانشجویان معترض بودند و نه طرف مقابل، بلکه افرادی بودند که با رفتارهای تهاجمی و کنش‌های متعصبانه لگد کردن کفش دانشجویان، فضا را به سمت خشونت سوق دادند.

این نوع مداخلات، که آزادارمکی آن‌ها را «حضور نورچشمی‌وار برخی نهادها» می‌نامد، عملاً مدیریت دانشگاه را از دست روسای دانشگاه خارج می‌کند. وقتی رئیس دانشگاه شهید بهشتی، غیرملم اعتراضات گسترده صنفی، همچنان در سمت خود باقی می‌ماندو تغییر در رویه‌های مدیریتی ایجاد نمی‌شود، دانشجویان احساس می‌کند که فریادش به هیچ‌کجان نمی‌رسد. در چنین بن‌بستی، حضور نیروهای لباس شخصی در دانشگاه، تنها به معنای تیر خلاص به اعتماد جامعه نیست، به‌سواک‌های ملی، مشکلات معیشتی و انسداد‌های سیاسی بی‌تفاوت نیست. اگر حاکمیت به دنبال آرامش در دانشگاه است، باید این‌فضای کنشگری مدنی را باز کند، حق تشکیل‌یابی مستقل را به رسمیت بشناسد و نه مداخلات نیروی غیر مسئول در صحن دانشگاه جلوگیری کند. در غیر این صورت، تهدیدهای وزیر و هشدارهای دادستان تنها باعث خواهد شد که این خشمی از صحن علم به خیابان‌ها سرریز شود؛ جایی که هزینه‌های آن برای کل نظام و کشور، به مراتب سنگین‌تر از یک تجمع دانشجویی خواهد بود. دانشگاه نیازمند «امنیت برای اعتراض» است، نه «هنیت‌علیم‌معترض» دن‌ها باشند صدای تغییر است که می‌توان از فرقه‌غلتیدن جامعه به‌ورله خشونت‌گور جلوگیری کرد.

مجازی سازی و کمیته انضباطی؛

پاک کردن صورت مسئله

در مواجهه با این بحران از التهاب، راهکارهایی نظیر «مجازی کردن کلاس‌ها» که در دانشگاه خورزمی به اجرا درآمده، بیشتر به یک شوخی تلخ شبیه‌است. مجازی کردن آموزش در تمامی مقاطع از پایان سال ۱۴۰۴، اعتراف صریح به ناتوانی در مدیریت فیزیکی دانشگاه است. اختلالی که تنها روند مسائل سطح ملی است. به‌باور او، درگیری‌ها عمدتاً زمانی رخ می‌دهد که نیروهای تقلبی وارد صحنه می‌شوند. آزادارمکی به نکته‌ای کلیدی اشاره می‌کند: «نوعی نترس در میان دانشجویان شکل گرفته‌است.» این نترسی، محصول سال‌ها نادیده گرفته

کالبدشکافی یک خشم؛

از سوگ تا نترس می

تقی آزادارمکی، جامعه‌شناس ریشه‌این تندروی را نه در تحریکات خارجی، بلکه در ندام‌مطالبات آنباشت‌ه شده جامعه‌مدنی می‌بیند. او معتقد است که دانشگاه امروز، حامل مسائلی دیرروز جنبش دانشجویی و مسائل سطح ملی است. به‌باور او، درگیری‌ها عمدتاً زمانی رخ می‌دهد که نیروهای تقلبی وارد صحنه می‌شوند. آزادارمکی به نکته‌ای کلیدی اشاره می‌کند: «نوعی نترس در میان دانشجویان شکل گرفته‌است.» این نترسی، محصول سال‌ها نادیده گرفته

به‌نظر می‌رسد حره به‌رود محاکم

قضایی به پرونده‌های انضباطی

دیگر کارکرد سنتی خود را از

دست داده‌است. وقتی فضای

دانشگاه به سمتی می‌رود که

دانشجو هز بنه دادن رای‌بخشی از

هویت کنشگری خود می‌بیند،

تهدید بدیه کمیته انضباطی نه تنها

باز دارنده نیست، بلکه می‌تواند به

رادیکال‌تر شدن فضا منجر شود

وزیر علوم در حالی میان ادبیات

عاطفی «فرزندان دلبد» و

زبان تهدید «بر خورد قضایی»

نوسان می‌کند که خود در منگنه

فشارهای سیاسی بهارستان

گرفتار شده‌است. تهدید صریح

نمایندگان چون ثابتی به

استیضاح در صورت عدم «جمع

کردن» فضا، نشان می‌دهد که

دانشگاه به‌ر وگان رقابت‌های

قدرت تبدیل شده‌است

به تخلفات باشند، اکنون به ابزارای برای تصفیه حساب‌های سیاسی بدل شده‌اند. یک فعال دانشجویی در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی» می‌گوید: «دانشگاه هیچ‌گاه سازوکار منطقی و شفاف‌ای برای برگزاری تجمعات نداشته است. وقتی حق تشکیل‌یابی مستقل به رسمیت شناخته نمی‌شود و هر جمعی پیشاپیش «غیرقانونی» تلقی می‌شود، دانشجوی ناچار است برای رساندن صدای خود به روش‌های رادیکال متوسل شود. در این میان، وعده‌هایی نظیر «مکان برگزاری تجمع با درخواست سه دانشجوی» در دانشگاه تهران، به دلیل سابقه برخورد‌های سخت و از بین رفتن اعتماد، بیشتر شبیه به یک تله امنیتی به‌نظر می‌رسد تا یک گشایش‌مدنی.»

تقدم پاسخ بر محکومیت

بحران دانشگاه‌های ایران با «تهدید به استیضاح» یا «مجازی کردن کلاس‌ها» حل نخواهد شد. ریشه این تندروی‌ها در «حذف سیاسی»، «ناکارآمدی‌های مدیریتی» و «آنباشت خشونت‌پر پوستی» است. امیرحسین یحیایی از دیگر فعالان دانشجویی دانشگاه تهران به درستی هشدار می‌دهد که وقتی خواست اکثریت شهروندان در سیاست‌گذاری رسمی یا تازب‌نایبند، جامعه به سمت توده‌ای شدن و رادیکالیسم سوق می‌یابد. دانشگاه تنها زمانی آرام خواهد شد که به عنوان یک «نهادمدنی مستقل» به رسمیت شناخته شود. به‌عنوان یادگانی که باید با بخشنامه و تهدید ا‌داره شود.

راهکار نهایی، بازگشت به «سیاست ملی» است؛ سیاستی که در آن پیش از محکوم کردن شعارهای تند دانشجوی، مطالبات او پاسخ داده‌شود. باید پذیرفت که دانشگاه، به‌عنوان بخشی از طبقه حسمات جامعه، نسبت به سوک‌های ملی، مشکلات معیشتی و انسداد‌های سیاسی بی‌تفاوت نیست. اگر حاکمیت به دنبال آرامش در دانشگاه است، باید این‌فضای کنشگری مدنی را باز کند، حق تشکیل‌یابی مستقل را به رسمیت بشناسد و نه مداخلات نیروی غیر مسئول در صحن دانشگاه جلوگیری کند. در غیر این صورت، تهدیدهای وزیر و هشدارهای دادستان تنها باعث خواهد شد که این خشمی از صحن علم به خیابان‌ها سرریز شود؛ جایی که هزینه‌های آن برای کل نظام و کشور، به مراتب سنگین‌تر از یک تجمع دانشجویی خواهد بود. دانشگاه نیازمند «امنیت برای اعتراض» است، نه «هنیت‌علیم‌معترض» دن‌ها باشند صدای تغییر است که می‌توان از فرقه‌غلتیدن جامعه به‌ورله خشونت‌گور جلوگیری کرد.

آیا ممکن است مجاهدین خلق دست به عملیاتی در خاک ایران زده باشند؟

در رد یا تأیید ماجرای بامداد دوشنبه هنوز هیچ‌خبر رسمی منتشر نشده‌است. با این حال سابقه مجاهدین خلق در خرابکاری، سیاه‌ه طولانی است. آغاز این سیاهی، وقایع ۳۰ خرداد ۱۳۶۰ و آغاز تقابل مسلحانه گروه‌های انقلابی و عملیات مرصاد است. اما این پایان نیست.

افشاگری‌های هسته‌ای: نقطه شروع ۲۰۰۲

مهم‌ترین وقعه‌ی‌ترین نقطه‌های که نام مجاهدین خلق را در پرونده هسته‌ای ایران وارد ادبیات جهانی کرد، کنفرانس خبری ۱۴ فروردین ۲۰۰۲ (۲۳ مرداد ۱۳۸۱) در واشنگتن است؛ جایی که سخنگوی مجاهدین خلق، علیرضا جعفرزاده، از سوی «محرمانه» با نام تلفظ و تراک صحبت کرد. این افشاگری نقطه عطف در تاریخ دیپلماسی هسته‌ای ایران است چراکه برنامه هسته‌ای ایران را وارد دفاژ نظامی کرد و از آن تاریخ تا امروز، کشور درگیر یک بحران است.

همکاری در تور

در مورد ترور دانشمندان هسته‌ای ایران در دهه ۲۰۱۰، مقامات آمریکایی به صورت غیرعلنی گفته‌اند اسرائیل با همکاری یک «گروه ایرانی» اقدام به ترور کرده‌است. این گروه ایرانی نمی‌توانست هیچ گروهی به جز مجاهدین خلق باشد. این نام البته در طول این سالها بارها در کنار ترور دانشمندان ایرانی در رسانه‌های اسرائیلی نقل شده و به تأیید رسیده‌است.

جنگ سایبری

در حوزه حملات سایبری، چندین رخداد بر سررسو صدا در سال‌های اخیر ثبت شده، اما نسبت دادن قطعی فنی آن به مجاهدین تقریباً همیشه با «انکار» یا «ابهام» همراه بوده‌است. بهمین ۱۴۰۰ حمله سایبری به صداوسمائی ایران (IRIB) رخ داد. خبرگزاری صداوسیمیا در این مورد نوشت که برخی شبکه‌های رادیو و تلویزیونی در صداوسیمیا، از جمله شبکه یک سیما، شبکه قرآن، رادیو پیام و رادیو جوان «برای لحظاتی هک شدند». این گزارش رسماً اعلام کرد «افراد ی‌گروهی ناشناس تلاش کردند تا چند شبکه صداوسیمیا را هک کنند» و در ادامه افزود که «در میان پخش آنونس بر نامه‌ها به مدت ده ثانیه، تصاویری از «سازمان مجاهدین خلق» صوت‌یکی از سخنرانی‌های آن‌ها روی آنتن شبکه یک دیده‌وشنیده‌شد.» اسفند ۱۴۰۰ چندین وب‌سایت‌های دولتی در ایران از جمله وب‌سایت وزارت ارشاد هک شدند. تصاویر منتشر شده در فضای مجازی نشان می‌دهد که در این سایت‌ها، تصاویری از مریم و مسعود رجوی از رهبران سازمان مجاهدین خلق بر روی وب‌سایت قرار گرفته‌است. سازمان مجاهدین خلق حمله سایبری به سایت‌های وزارت ارشاد را تأیید کرد.

از سوی دیگر بسیاری از رسانه‌ها از جمله ایران اینترنشنال، گروه هکری «قیام تا سرنگونی»، را گروهی نزدیک به سازمان مجاهدین خلق معرفی می‌کند. این گروه چندین فقره حمله سایبری به نهاد‌های ایران را در کارنامه خود دارد؛ از جمله هک سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی در تیر ۱۴۰۱، هک وزارت جهاد کشاورزی در اردیبهشت ۱۴۰۱، هک دوربین‌ها و سایت‌های شهرداری تهران در خرداد ۱۴۰۱، هک وب‌سایت‌های وزارت خارجه جمهوری اسلامی در اردیبهشت ۱۴۰۲، هک سرورها و وب‌سایت نهاد ریاست جمهوری در خرداد ۱۴۰۲، حمله به بیش از ۶۰۰ سرور مجلس شورای اسلامی در بهمن ۱۴۰۲ و هک سرورها و وب‌سایت‌های نهاد نمایندگی رهبری جمهوری اسلامی در دانشگاه‌ها در آبان همان سال.